

מלך המשיח

שיחות, מכתבים וסיפורים בענין זהותו של משיח

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

רמב"ם הלכות מלכים ומלחמותיהם

ואם יַעֲמֹד מֶלֶךְ מִבֵּית דָּוִד הוֹגֵה בַּתּוֹרָה וְעוֹסֵק בַּמַּצּוּוֹת כְּדוֹד אָבִיו, כַּפִּי תוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְשִׁבְעַל פֶּה, וַיִּכַּף כָּל יִשְׂרָאֵל לִילָף בָּהּ וּלְחַזֵּק בַּדָּקָה, וַיִּלְחַם מִלְחָמוֹת ה' - הָרִי זֶה בְּחֻזְקָת שֶׁהוּא מְשִׁיחַ.

אם עָשָׂה וְהִצְלִיחַ, וְנִצַּח כָּל הָאָמוֹת שְׁסָבִיבָיו, וּבָנָה מִקְדָּשׁ בַּמְקוֹמוֹ, וְקִבֵּץ גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל - הָרִי זֶה מְשִׁיחַ וְדָאֵי.

ואם לא הִצְלִיחַ עַד כֹּה, אוֹ נִהַרַג - בִּידוּעַ שְׂאִינּוֹ זֶה שֶׁהִבְטִיחָה עָלָיו תּוֹרָה, וְהָרִי הוּא כִּכְל מַלְכֵי בֵּית דָּוִד הַשְּׁלֵמִים הַכְּשָׁרִים שְׁמִתּוֹ. וְלֹא הֶעֱמִידוּ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵלָּא לְנִסּוֹת בּוֹ רַבִּים, שֶׁנֶּאֱמַר "וּמִן-הַמְּשֻׁכָּלִים יִכְשְׁלוּ, לְצָרוּף בָּהֶן וּלְבָרֵר וּלְלַבֵּן-עַד-עַת קָץ: כִּי-עוֹד, לְמוֹעֵד".

(רמב"ם הלכות מלכים ומלחמותיהם פרק יא)

ואם יַעֲמֹד מֶלֶךְ

מלך = מנהיג

אין הכוונה על פי בית דין של שבעים ונביא (הלכות מלכים פ"א ה"ג), ועל דרך הרמב"ם (כאן הלכה ג') "אין הדבר כך שהרי רבי עקיבא אמר על בן כוזיבא המלך שהוא המלך המשיח". (ולא הי' שם נביא וכו') - כ"א ע"ד שכותב על בן כוזיבא המלך.

(לקוטי שיחות ח"ח עמ' 631 בהערה)

רבותינו נשיאינו יש בהם גדר מלכות של זמן הגלות

הנשיא דנידון דידן הוא "מלך" שסימנו וגדרו - ע"פ מ"ש במשנה "איזהו נשיא זה מלך. . שאין על גביו אלא ה' אלקיו" ולא - להבדיל - בשר ודם המבטיח לו שכסף וזהב ירבה לו, כבוד, וחמישים איש רצים לפניו וכו', כפי שעשה אדניהו.

. . כאשר מדובר אודות משיחת כה"ג או מלך ככל גדרי ההלכה שבדבר - אזי בהכרח שתהי' משיחה בפועל (בשמן המשחה או בשמן אפרסמון), ואין אפשרות להחליף ולפעול זאת ע"י ענינים אחרים (רוחניים או גשמיים). אבל ענין המשיחה בנוגע לנשיאות (דוגמת מלוכה) בזמן הזה - אינה משיחה כפשוטה בשמן, אפילו לא בשמן אפרסמון, והראי' - שלא מצינו זאת לא אצל ריש גלותא בבבל, ולא אצל רבינו הקדוש. וצע"ג בנוגע למלכים ונשיאים בזמן בית שני.

וענין המשיחה בנוגע לנשיאות בזמן הזה היא - הנהגת הנשיאות בפועל, וקבלתה ע"י העם. . אמירת דא"ח (לא חזרת דא"ח, אלא אמירת דא"ח) ברבים. ואדרבה: בזה מתבטא עיקר ענין הנשיאות, ובלשון הרמב"ם: "להרים דת האמת. . להלחם מלחמות ה'". . לעשות משפט. . ויצא לפנינו ונלחם את מלחמותינו" (כולל מלחמת היצר).

(ש"פ וירא תשמ"ג, עמ' 3-472, 469)

מבית דוד

רבותינו נשיאנו וועלכע זיינען מיוחסים לבית דוד משבט יהודה.

(ש"פ שמות, ספר השיחות תשנ"ב ח"א עמ' 256)

הגאון מרנא ורבנא יהודה ליואי זצ"ל – מהר"ל מפראג – מגזע הגאונים המיוחסים לדוד בן ישי.

(א) בנו הר' בצלאל. (ב) בנו הר' שמואל. (ג) בנו הר' יהודה ליב. (ד) בנו הר' משה. (ה) בנו הר' שניאור זלמן. (ו) בנו הר' ברוך. (ז) בנו הוד כ"ק אדמו"ר הר' שניאור זלמן.

(שלשלת היחס, הקדמת 'היום יום')

✧ הוֹגָה בַּתּוֹרָה ✧

[בשנת תשט"ז כשהכניסו לרבי את עלי הגהה של השלשלת היחס שבתחלת 'היום יום' הוסיף הרבי וכתב על עצמו:] לומד בשקידה עצומה ומצליח.

אדמו"ר הריי"צ: "לחתני יש את הראש של הצמח צדק"

לקראת חג השבועות תש"ט, הגיע הגאון ר' יצחק הלוי הרצוג (רב הראשי בארץ הקודש שבט תרצ"ז - תמוז תשי"ט) לנוי-יארק, בתקופת ביקורו נפגש עמו הרבי מספר פעמים ודיברו הרבה בדברי תורה. כאשר נכנס הרב הרצוג ליחידות אל כ"ק אדמו"ר הריי"צ, סיפר על התפעלותו מגאונותו של החתן, אמר לו אדמו"ר הריי"צ: "יש לו את ה"ראש" של הצמח צדק, כל התורה כולה פתוחה לפניו".

עוֹסֵק בַּמִּצְוֹת פְּדוּד אָבִיו

ישנם סיפורים מדהימים עוד מתקופת היותו באירופה אודות מסירות נפשו של הרבי לא רק על קיום המצוות, אלא גם על הידורי מצווה, כיצד דאג בעצמו לפת ישראל וחלב ישראל לכל היהודים סביבתו, מצוות לחג הפסח ולהשיג את ה"כרפס" (בצל) לקערת הסדר, והלך בעת המלחמה במסירות נפש להשיג אתרוג מהודר לחג הסוכות, וכל זאת בתקופה ובתנאים קשים ביותר!

הרבי מדגיש תמיד כי התורה צריכה לחזור בתוך מציאותו של האדם הלומדה, ובכל דבר יתנהג וידבר על פי רוח התורה. כל מי שראה את הרבי בעבודתו היום יומית, ראה מולו מלבד ההוד וההדר לכל לראש "עבד ה'", כאשר בכל מצווה שעושה ובכל פרט מתנועותיו והליכותיו בקודש ניכר שכל עסקו הוא עבודת ה', ובוזה חדורה כל מציאותו.

וַיְכַף כָּל יִשְׂרָאֵל

על ידי שלוחיו

מה שכתוב ברמב"ם שיהי' איש שיכוף כל ישראל וכו', אין הכוונה בזה רק בכח – הכוונה היא בפועל, דהיינו, שאיש זה ילך ("ארומגיין") ויכוף ("צווינגען") את כל ישראל לקיים תורה ומצוות. מובן, שאין הכוונה שהוא בעצמו ילך לכל אחד ואחד, שהרי זהו דבר בלתי אפשרי – כי אם השלוחים שלו, ושלוחי השלוחים עד מאה. ובשבילי הי' מספיק שהם רק ילכו ויגידו ליהודים שצריך לשוב לתורה ולמצוות, וזה עצמו כבר הי' מסייע ומביא לידי קיום ה"ויכוף" (כפשוטו) – ואז, יוכלו לדבר ע"ד "אתחלתא דגאולה".

(מיחידות מיום ה' מנ"א תשכ"ז – צדי"ק למלך ח'ו עמ' 174)

תפקיד דורנו להפיץ יהדות

וזה תובעים מכל אחד מאתנו שידעו אז מ'געפינט זיך אין דור השביעי, שכל מעלת השביעי הוא שהוא שביעי לראשון, שהנהגת הראשון הי' שלא חפש לעצמו כלום ואפילו לא מסירות נפש. כי ידע שכל ענינו הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי' א-ל-עולם. ודוגמת הנהגת אברהם אבינו שהוא - געקומען אין אזעלכע ערטער וואס מ'האט דארטן ניט געוואוסט פון ג-טליכקייט, ניט געוואוסט פון אידישקייט און ניט געוואוסט אפי' פון אלף בית און זייענדיק דארטן האט מען זיך אפגילייגט אן א זייט . . דארפסטו זעהן אז יענער זאל ניט נאר וויסן נאר אויך אויסרופען. הגם אז ביז איצט האט יענער ניט געוואוסט פון גארניט, אבער איצט דארפסטו זעהן אז ער זאל שרייען א-ל-עולם, ניט א-ל-העולם היינו שאלקות הוא עניין בפני עצמו ועולם עניין בפני עצמו, אלא שאלקות מושל ושולט על העולם, כי אם שאלקות ועולם הוא כולא חד.

(מאמר ד"ה 'באתי לגני' תשי"א, ס"ח)

יכוף כל ישראל

מהלשון "יכוף" - לשון עתיד, מוכח כי לסימן זה אין זמן מוגדר (כמו הפעולות של" משיח ודאי "בגאולה, עליהם כתוב לשון עבר, ("עשה והצליח וכו'"), אלא פעולה מתמשכת.

ברור אם כן שאין הכוונה שהוא כבר הצליח לכוף כל ישראל לילך בדרך התורה כי במצב כזה הוא כבר יהיה 'משיח ודאי' כי במעשים אלו הוא כבר הביא בפועל גאולה אמיתית ושלימה, ואלא הכוונה על 'חזקת משיח' עוד בזמן הגלות, שהוא הולך ופועל להביא הגאולה, מגמתו ומחשבתו לכוף כל ישראל, ומתעסק בפועל בקירובם - שמתחיל בהפצת התורה והרמת קרנה.

וּלְחֶם מְלַחְמוֹת ה'

מטרת המלחמה - לבטל האומות המונעים קיום התורה

משיח וועט ברענגען צו שלימות התורה, ווארום דורך דעם וואס מ'ווערט פטור פון שעבוד מלכיות ואדרבה, משיח איז אויף זיי שולט, וועט קענען זיין "לעסוק בתורה ובמצות כהוגן", יהיו פנויין בתורה וחכמתה ולא יהי' להם נוגש ומבטל". . "ואם יעמוד מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כפי תורה שבכתב ושבעל פה" און ער פועלט די שלימות פון קיום המצוות בא אידן - "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחום מלחמות ה' וכו'" (וואס ילחום מלחמות ה' איז אויך א פרט אין דעם ברענגען צו שלימות קיום התורה כנ"ל, אראפנעמען דעם "נוגש ומבטל" מצד די אומות).

(לקוטי שיחות חי"ח עמ' 279,281)

ה"וילחם מלחמות ה'" של הרבי

הרבי לחם נגד המשטר הכפרני ברוסי, וגרם בפועלותו הרוחנית להתמוטטותו. גם בהתחומים של "שלימות העם" - ידוע מלחמתו התקיפה נגד גיור שלא כהלכה והחוק האומלל של "מי יהודי". "שלימות התורה" - על ידי צבא שלוחיו ברחבי תבל, שלא תשתכח תורה מישראל. "שלימות הארץ" - נגד מהלכי ממשלות ישראל לדורותיהם, בדרכם של כניעה וויתור על שטחים מארה"ק למחבלים, דרך המסכנת מיליוני יהודים. וכפי שהצהיר (על שמיר בשעתו) שבאם ימשיך בכיוון זה "אזי אני . . יהי' הראשון שאלחם בו שתתפרק הממשלה" ומאז ועד היום אף ראש ממשלה לא השלים את הקדנצ'י.

❧ הַרִי זֶה בְּחֻזְקַת שְׁהוּא מְשִׁיחַ ❧

מ'האט שוין דעם "מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" - וואס ער איז "בחזקת שהוא משיח"

(ש"פ שמות, ספר השיחות תשנ"ב ח"א עמ' 257)

אם עֲשֶׂה וְהִצַּלְיָח

השלוחים השלימו עבודתם

די שלוחים האלטן שוין פון לאנג נאך מילוי התחלת עבודת השליחות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, און פון לאנג נאך אמצע עבודת השליחות, ביז אז מ'האט שוין מסיים געווען די שליחות (כהודעת נשיא דורנו הנ"ל).

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 110)

וְנִצַּח כָּל הָאֲמוֹת שְׂסָבִיבּוֹ

המלחמה בדורנו ונצחונה

און מ'זעט בפועל ווי עס איז געווארן און עס ווערט דער "ילחום מלחמת ה'" וינצח בכמה וכמה ענינים - ודוקא מתוך מלחמה של שלום.

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, ספר השיחות ח"א ע' 110)

עאכו"כ לאחרי ה'וינצח'

הרי משיח צדקנו צריך להיות דוקא נשמה בגוף בעולם הזה הגשמי, "מן הארץ", כמבואר ברמב"ם בהלכות "מלכים ומלך המשיח ומלחמותיהם", . . עאכו"כ לאחרי ה'וינצח', הנצחון של משיח צדקנו על כל הענינים המנגדים, . . ועוד ועיקר - דמכיון שגם ענין זה ('וינצח') ישנו כבר.

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, שיחות קודש ח"א עמ' 318)

הרבי בשנת תשכ"ז: "משיח לוחם מלחמת ה' עבור יהודי רוסיה"

מיומנו של אחד התמימים - ו' תשרי תשכ"ז: היום התוועד אד"ש, בהתוועדות דיבר אד"ש על משיח וכו', בין השאר אמר שהמשיח שבדור לוחם מחלמות ה', ופירט שהמלחמות ה' כוללות את המלחמה "להעביר ממשלטת זדון מן הארץ", וביאר שהנצחון של מלחמה זו יהי' כאשר יצאו ממדינת רוסיה עשרות ומאות ואלפים ורבבות מבני ישראל, ותיפתח דרך המלך ליציאת כל אלו הנמצאים שם במיצר ושבי', וממשלה זו תעבור מן הארץ. וכל זה ע"י המשיח שבדור שלוחם מלחמות ה'.

אד"ש סיים את השיחה ואמר שכשדבר זה יקויים ידעו שמי שלחם כנגדם ופעל זאת הוא המשיח.

וּבְנֵה מִקְדָּשׁ בְּמִקְוֵמוֹ

ואולי יש לומר, שמרומז בלשון הרמב"ם (בהלכות מלך המשיח) "ובנה מקדש במקומו" – דלכאורה: מהו הצורך להשמיענו כאן שבנין המקדש הוא במקומו? ולאידך, למה אינו מפרש המקום, "ובנה מקדש בירושלים"? – ש"במקומו" רומז על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות (ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים (כמו "בי כנישתא דשף ויתיב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובנ"י) לירושלים.

[שם הערה 35:] ועפ"ז יומתק השינוי בין תחלת הפרק לסיומו – שבהתחלת הפרק כותב ההלכה ש"המלך המשיח . . . בונה המקדש" (כפשוטו), משא"כ בסיומו, שמבאר הסימנים שעל ידם קובעים מי הוא המלך המשיח, "בחזקת משיח", ועד "משיח בודאי", כותב "אם עשה והצליח ובנה מקדש במקומו", שבין פעולותיו בזמן הגלות נכלל גם בנין מקדש מעט העיקרי בגלות, בתור הכנה והתחלת ההתגלות דמקדש העתיד, כבפנים.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 468)

❧ הַרִי זֶה מְשִׁיחַ וְדַאִי ❧

אז לאחרי וואס מ'האט שוין דעם "מלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו . . . ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה וילחם מלחמת ה'" – וואס ער איז "בחזקת שהוא משיח" – זאל ער שוין גלייך ווערן "משיח בודאי", דורך דעם וואס "עשה והצליח ובנה מקדש במקומו וקבץ נדחי ישראל . . . ויתקן את העולם כולו לעבוד את ה' ביחד כו'".

(ש"פ שמות, ספר השיחות תשנ"ב ח"א עמ' 257)

שמו של מלך המשיח

משיח מנחם שמו

כן תהי' לנו בפועל ממש, ותיכף ומיד ממש, עם כל הפירושים שב"מיד"...

[ובהערה 148 שם:] ובפרטיות יותר בנוגע לדורנו זה - שבר"ת ד"מיד" נרמזים ג' התקופות השייכות לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו [. .]. ועל סדר הקירבה אלינו - משיח (מנחם שמו), יוסף יצחק, דובער (שמו השני של כ"ק אדנ"ע).

(ש"פ משפטים, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 376)

מנחם מענדל שמו של משיח

דער צמח צדק - מנחם מענדל, שמו של משיח צדקנו וכינוי השם.

(ש"פ האזינו, ספר השיחות תנש"א ח"א עמ' 14)

כשהרבי קרא לעצמו ה'צמח צדק'...

פעם התבטא הרבי לר' יוסף גאלדשטיין ביחידות (תוכן): "אין דיין זכות הערען די מיידלעך פון "בית יעקב" א חסידי'שער ווארט פון די בעש"ט, מעזריטשער מגיד, די אלטע רבי, די מיטעלע רבי, די 'צמח צדק', די רבי מהר"ש, די רבי רש"ב, די רבי דער שווער און פון די צמח צדק"...

נשיא הדור הוא המשיח

נשיא הדור הוא המשיח שבדור

כלומר: "משיח" - הוא נשיא הדור (כדלקמן), ולכן, כאשר ה"שליח", שלוחו של נשיא הדור ("שלוחו של אדם כמותו"), מצרף ומוסיף יו"ד, עשר כחות נפשו... למילוי השליחות - אזי מתגלה אצלו בחי' המשלח - "משיח".

והענין בזה: נשיא הדור הוא - "משיח", החל מהפירוש הפשוט ד"משיח" ("משיח ה'") - מלשון משוח, שנמשח ונבחר להיות נשיא ורועה ישראל; ולא תהי' שום תרעומת ("איך וועל ניט האבן קיין פאריבל") אם יפרשו "משיח" כפשוטו, משיח צדקנו, מכיון שכן הוא האמת - שנשיא הדור הוא משיח שבדור.

ובפשטות: ענינו של כל נשיא ורועה ישראל בדורו הוא - משה רבינו שבדורו, "אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא", ולא עוד אלא שכל תלמיד חכם אמיתי נקרא בשם "משה" - "משה שפיר קאמרת", ומכיון שמשה רבינו הוא גם משיח צדקנו, "גואל ראשון הוא גואל אחרון", נמצא, שנשיא הדור, משה רבינו שבדור, הוא גם משיח צדקנו שבדור.

(ליל שמח"ת תשמ"ו, התוועדויות ח"א עמ' 3-342)

נשיא הדור הוא משיח

"רבינו", נשיא הדור, הוא גם המשיח (גואלן של ישראל) שבדור, כמו משה רבינו (הנשיא הראשון), "גואל ראשון הוא גואל אחרון", כידוע שבכל דור ישנו "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו'", ומסתבר לומר שהוא נשיא הדור, כמפורש בגמרא

בנוגע לרבי יהודה הנשיא: "אמר רב אי מן חייא הוא כגון רבינו הקדוש",
 "אם משיח מאותן שחיין עכשיו ודאי היינו רבינו הקדוש", הנשיא שבדור.

[הערה 53:] . . וכיון ש"הנשיא הוא הכל", שכולל כל הניצוצות דמשיח
 שבכאו"א מישראל, בחי' היחידה הפרטית, נמצא, שנשמתו היא בחי'
 היחידה הכללית, נשמתו של משיח, ולכן הוא המשיח שבדור.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 470)

הנשיא דתורת החסידות הוא המשיח

משיח צדקנו, נשיא הדור, שהוא המשיח (גואלן של ישראל) שבדור, ועוד
 וגם זה עיקר, שהוא הנשיא דתורת החסידות, אשר, ע"י הפצתה חוצה
 ("יפוצו מעינותיך חוצה", עד לחוצה שאין חוצה ממנו, בכל קצוי תבל)
 פועלים ביאת מלכא משיחא.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 472)

ממלא מקומו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו הוא המשיח

צריכה להיות כבר הגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו,
 השליח ד"שלה נא ביד תשלה", כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ועד"ז
 ההמשך דממלא מקומו שלאחרי זה. וכמדובר כמה פעמים בנוגע לשבעת קני
 המנורה, ובנוגע לשבעת האושפיון וכו'.

(ש"פ חיי שרה תשנ"ב, שיחות קודש ח"א עמ' 318)

מקומו של מלך המשיח

משיח נמצא בחוץ לארץ

"מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" – כפי שהכריזו ומכריזים במיוחד לאחרונה.

[ושם בהערה 108:] להעיר מדיוק לשון המדרש "עומד על גג בית המקדש - "שגגין לא נתקדשו (פסחים פה, סע"ב. רמב"ם הל' ביהב"ח פ"ו ה"ז), דיש לומר, שבוזה מרומז שההכרזה "ענוים הגיע זמן גאולתכם" באה מחוץ לארץ שלא נתקדשה בקדושת ארץ ישראל, בדוגמת החילוק שבין גג המקדש להתוך דהמקדש עצמו.

(ש"פ חיי שרה, ספר השיחות תנש"א ח"א עמ' 138-9)

נו-יארק - העיר של נשיא דורנו

. . ויש לומר שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו בהעיר של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו), מרומז שכל זה בא כתוצאה מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים ע"י נשיא דורנו, משיח שבדור.

(ש"פ משפטים תשנ"ב, ספר השיחות ח"ב עמ' 364-5)

משיח נמצא ב-770

"ובנה מקדש במקומו" . . ש"במקומו" רומז גם על מקומו של מלך המשיח בזמן הגלות (לפני ש"הרי זה משיח בודאי"), היינו, שבהיותו בגלות

(ששם יושב וממתין ומצפה לגאול את בני"י ושכינה עמהן מהגלות) בונה מלך המשיח מקדש (מעט) שהוא מעין ודוגמת המקדש שבירושלים (כמו "בי כנישתא דשף ויתיב", "שנסע מקדש וישב שם"), בתור הכנה למקדש העתיד, שיתגלה תחילה שם, ומשם ישוב (עם הקב"ה ובנ"י) לירושלים . .

ועפ"ז יש לבאר העילוי ד"בית רבינו שבבבל" – שלהיותו מקומו הקבוע (בית) של נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שכולל כל הדור, יש בו השראת (וגילוי) כללות השכינה . . מעין ודוגמת השראת וגילוי השכינה בבית המקדש

. . ו"בית (רבינו) – מספרו שבע מאות ושבעים, וע"ש זה נקבע שמו אשר יקראו ל"בית רבינו" בפי כל ישראל, "770", שמספר זה הוא הגימטריא ד"פרצת", ע"ש "ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה".

[שם הערה 92:] ולהעיר ש"בית משיח" ביגמטריא "פרצת" (770). ודו"ק.

(קונטרס בית רבינו שבבבל, ספר השיחות תשנ"ב ח"ב עמ' 466 ואילך)

משיח צדקנו יתגלה כאן

בפשטות - שתיכף ומיד יבוא משיח צדקנו ויתגלה כאן, בד' אמותיו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שבהם היה במשך עשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, בהם התפלל ולמד, ובהם הכריז "לאלתר לגאולה".

(ש"פ האזינו תשמ"ט – התוועדויות ח"א עמ' 8)

❧ משיח כבר התגלה ❧

משיח נמצא בגוף בשר ודם בעוה"ז הגשמי

יעלו עתה אלו שהכינו משקה המשמח עבור התוועדויות בקשר עם פעולות דהפצת התורה והמעיינות חוצה, וכרגיל, יכריזו אודות תוכן המאורע, המקום והזמן, ויזמינו את כל המסובים, בתוככי כלל ישראל, ולכל לראש – יזמינו את משיח צדקנו!!

ויה"ר שעוד לפני שיבוא הזמן דהתוועדויות אלו, תיכף ומיד בעלייתם להכריז ולהזמין כו' - יבוא ויתגלה משיח צדקנו בפועל ממש - בשר ודם, שנמצא כבר בעוה"ז הגשמי, דמכיון ש"אחכה לו בכל יום שיבוא", עכצ"ל שמציאותו (נשמה בגוף) קיימת גם עתה.

(ש"פ וישלח תשמ"ט, התוועדויות ח"א עמ' 446)

משיח התגלה בחודש ניסן תנש"א

מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכיות אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. . הגיע זמן גאולתכם", ומאו (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא"). ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם".

(ש"פ נשא תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 595)

מלך המשיח נגלה וכבר בא

. . וחידוש נוסף בדורנו זה גופא - בשנה זו:

נוסף לכך שנמצאים בסמיכות ממש לגאולה האמיתית והשלימה, הרי, שנה זו היא " (תהא) שנת נפלאות אראנו" (כהר"ת דמנין השנה שנתפשו בתפוצות ישראל), השנה שבה יקויים היעוד "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", וכבר ראו בפועל "נפלאות" המעידים שזוהי ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו" ועד ל"שעה שמלך המשיח בא . . והוא משמיע להם לישראל ענוים הגיע זמן גאולתכם" (כדברי הילקוט שמעוני), ועד להכרזה ש"הנה זה (המלך המשיח) בא", שכבר בא, היינו, שעומדים כבר על סף התחלת ימות המשיח, על סף התחלת הגאולה, ותיכף ומיד המשכתה ושלמותה.

(ש"פ בלק תנש"א, ספר השיחות ח"ב עמ' 690)

משיח התגלה בכל התוקף

הרי מכיון שנשיא דורנו היה המשיח של דורנו, והוא התגלה בכל התוקף.

(יום ג' כי-תצא תנש"א, התוועדויות תנש"א ח"ד עמ' 211)

ישנה ההתגלות של משיח

נוסף על המבואר לעיל (סי"א) שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בח' היחידה) שבכאו"א מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) - כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל", "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו", ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', הי' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח שבדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו (כנ"ל סי"ג) נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

(ש"פ וירא ח"י מר-חשון תשנ"ב, ספר השיחות ח"א עמ' 95)

התחלת פעולתו של מלך המשיח

המאורע שאירע בערב שבת זה, שבו התאספו והתכנסו יחדיו ראשי מדינות גדולות וחשובות בעולם, ובראשם נשיאי שתי המעצמות הגדולות, והחליטו והכריזו על תקופה חדשה ביחסי מדינות העולם - ביטול מצב של מלחמות בין מדינות העולם, שיתבטא גם בצמצום וביטול כלי נשק, ועד לשלום ואחדות, שיתוף פעולה ועזרה הדדית בין מדינות העולם לטובת האנושות כולה.

וקדם למאורע זה (בהשגחה פרטית) נאוומו של נשיא מדינה זו לאומה כולה (באור ליום הרביעי "קמי שבתא", התחלת ערב שבת זה), שבו הודיע והכריז על פעולותיו בצמצום וביטול כלי נשק, וניצול הכספים (שלא ינתנו לרכישת כלי נשק) כדי להוסיף בעניני הכלכלה של בני המדינה - הכרזה שאושרה ע"י "בית הנבחרים", שבו נקבעים חוקי המדינה שיש להם תוקף ע"פ תורה ("דינא דמלכותא דינא").

. . . כיון שנמצאים ב"זמן השיא" ("די העכסטע צייט") של ביאת משיח צדקנו, "הנה זה (מלך המשיח) בא" רואים כבר (מעין ו)התחלת פעולתו של מלך המשיח על העמים, "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וגו'" - עי"ז שהקב"ה נותן בלב המלכים דאומות העולם ("לב

מלכים ושרים ביד ה'") להחליט ולהכריז יחדיו על דבר המעמד ומצב
 ד"וכתתו חרבותם לאתים"

. . ויש לומר שבקיומה של פגישה החלטה והכרזה זו בהעיר של נשיא
 דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר (שבה נתקבצו מנהיגי המדינות, כולל גם מנהיג
 מדינה זו, שהוצרך לבוא מעיר הבירה לעיר זו), מרומז שכל זה בא כתוצאה
 מהפעולות דהפצת התורה והיהדות, צדק ויושר, בכל העולם, שנעשו ונעשים
 ע"י נשיא דורנו, משיח שבדור, ועד שע"י שלימות העבודה בכהנ"ל בימינו
 אלה נעשה העולם כולו ראוי ומוכשר להתחלת הפעולה דמלך המשיח,
 "ושפט בין הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים".

. . ועוד וגם זה עיקר - מצד הקשר והשייכות דזמן זה לנשיא דורנו -
 להיותו ערב שבת האחרון בחודש שבט, חודש האחד עשר, שהעשירי שבו
 הוא יום ההילולא (גמר ושלמות העבודה) של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא
 דורנו, ובאחד עשר שבו נעשה המשך וחידוש הנשיאות שלו ביתר שאת
 וביתר עוז עד לסיום וגמר כל העבודה של דורנו זה (דור האחרון של הגלות
 שהוא הוא דור הראשון של הגאולה) במשך מ"ב שנים . . שגם בהזמן (נוסף
 על המקום) שבו היתה ההכרזה על דבר "וכתתו חרבותם לאתים" מודגשת
 השייכות לפעולתו של נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, המשיח שבדור, שעל
 ידו נעשה קיום היעוד "וכתתו חרבותם לאתים וגו'".

(ש"פ משפטים תשנ"ב, ספר השיחות ח"ב עמ' 362 ואילך)

❧ משיח נגלה ונכסה וחוזר ונגלה ❧

משיח נגלה ונכסה

אשרי המחכה וגו'. ארבעים וחמש שנים נוספים על חשבון העליון שעתיד משיחנו להתכסות אחר שנגלה וישוב ויתגלה. וכן מצינו במדרש רות, וכן יסד רבי אליעזר הקליר (בסילוק יוצר פרשת החדש) ויתכסה מהם שבועים ששה.

(רש"י דניאל יב, יב)

משיח יתכסה כגואל הראשון

ויהיה הגואל נגלה וחוזר ונכסה כדי להתעות את העכו"ם ולהקשות את לבם, שכן מצינו בגאולת מצרים שנגלה להם משה וחזר ונכסה מהם, וזה שדרשו רבותינו ז"ל: ויפגעו את משה ואת אהרן, אחר ששה חדשים נגלה הקב"ה במדין וא"ל: לך שוב מצרימה, בא משה ממדין ואהרן ממצרים ופגעו בהם שוטרי ישראל כשהם יוצאים מלפני פרעה. וכן דרשו במדרש חזית: דומה דודי לצבי, מה צבי זה הוא נראה ונכסה וחוזר ונראה, כן גואל הראשון נראה להם וחזר ונכסה מהם וחזר ונראה להם. וכמה נכסה מהם, רבי תנחומא אומר שלשה חדשים, הדא הוא דכתיב ויפגעו את משה ואת אהרן. רבי יהודה ב"ר אומר ללריסין, כלומר לשון פגיעה לפרקין היא. וכן הגואל העתיד יהיה נגלה וחוזר ונכסה, שהרי גאולה זו עתידה להיות כדמיון גאולת מצרים בהרבה ענינים.

(רבינו בחיי פר' ויחי עמ' מד)

✧ החידוש של דורנו – חיים נצחיים ✧

נשמה בגוף באופן נצחי

ואף שבהמשך הכתוב נאמר "לפני מותו" הרי מובן וגם פשוט, שבימינו אלה, לאחר כל מה שעברו במשך הדורות שלפנ"ו ויצאו ידי חובת כל הענינים הבלתי-רצויים (כמובא גם בדרושי אדמו"ר האמצעי), אין עוד ענינים של ירידה כו' (כולל גם שלילת הענין ד"מאן דנפיל מדרגי' איקרי כו"), ובמילא, ישנה מציאותו של משה – "גואל ראשון הוא גואל אחרון" – נשמה בגוף באופן נצחי.

(ש"פ האזינו תש"נ, התוועדויות ח"א עמ' 89)

הסתלקות היתה בדור השמיני מה שאין כן בדורנו

זה

יו"ד שבט . . אין דעם טאג איז געווען די הסתלקות פון כ"ק מו"ח אדמו"ר (נטלו המאורות). אבער ניט באופן אז דאס בלייבט בא "נטלו" ח"ו, נאר פון דעם "נטלו" איז געווארן גלייך נתלו "שני המאורות הגדולים" באופן נעלה יותר - כידוע אז דורך הסתלקות ווערט נאך א העכערע עלי' וגילוי (מבחי' "אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין"), און דעמולט איז די נשמה "אשתכח בכלהו עלמין יתיר מבחיוהי", און דורך זיינע חסידים ותלמידים וועלכע זיינען מקושר צו אים אלס נשמות בגופים דא למטה אין דעם דור התשיעי (תשיעי מיט א תי"ו, ע"ד דער תי"ו פון "נתלו" לגבי דעם טי"ת פון "נטלו") - ווערט אויפגעטאן אויך למטה די שלימות פון "נתלו המאורות", "אתפריעו ואתגליין מיני' כל נהורין" אין א נשמה בגוף למטה.

דערפון איז מובן דער חידוש פון אונזער דור - דער דור התשיעי לגבי כל הדורות שלפני זה, ביז אויך בדור שלפנ"ז (דור השמיני): וויבאלד אז די גאולה איז דעמולט ניט געקומען בפועל, איז דער "בא אל פרעה" (דער גילוי פון "אתפריעו כל נהורין למטה") ניט געווען בתכלית השלימות אלס נשמה בגוף בריא (ס'איז געווען די הסתלקות הנשמה מן הגוף, און אויך די נשמה בגוף איז געווען במצב אז דער "הדיבור הוא בגלות" וכו'); משא"כ בדורנו זה - דער דור האחרון פון גלות ודור הראשון פון גאולה - ווערט תומ"י "נתלו המאורות", אז ניט נאר וואס עס פעלט ניט ח"ו אין די מאורות הגדולים פון גילוי תושב"כ און תושבע"פ, נאר אדרבה - עס קומט צו נאך א העכערע שלימות בזה [ניט באופן פון "כבד פה מאורייתא שבע"פ וכבד לשון מאורייתא שבכתב", זייענדיק למעלה מזה], באופן אז אלס נשמות בגופים נעמט מען אויף בפנימיות "אתפריעו כל נהורין" וואס "נתלו" איצטער, דורך דעם וואס עס קומט גלייך משיח צדקנו, "שלח נא ביד תשלח", וילמד תורה את כל העם כולו, ביז "תורה חדשה מאתי תצא".

(ש"פ בא תשנ"ב, ספה"ש ח"א עמ' 4-293)

בחיצוניות רק למראה עינים

דער גאנצער ענין קומט נאר צוליב דעם וואס דער אויבערשטער בחסדו הגדול האט געוואלט ברענגען אידן צו אן עלי' הכי גדולה (העכער ווי מצבם מצ"ע), דעריבער איז הכי גדולה "עלילה נתלה בו" און עס ווערט א ירידה לפי שעה (ע"ד מש"נ "ברגע קטן עזבתיך") ובחיצוניות (נאר למראית עינים), בכדי ברענגען די עלי' שלא בערך, און ניט נאר אן עלי' לרגע קטן (כנגד "רגע קטן עזבתיך"), נאר אן עלי' נצחית שאין אחרי' הפסק כלל. ווי עס וועט זיין בגאולה האמיתית והשלימה - וואס קומט דורך דער ירידה גדולה אין גלות - א גאולה נצחית שאין אחרי' גלות.

(ש"פ כי תשא ה'תשנ"ב, ספר השיחות ח"ב עמ' 431)

נסיון

אינו אלא לעיני בשר שלנו, ואינו אלא נסיון בלבד

כשם שעד עתה הי' מונח ("אָפּגעלייגט") אצל כאו"א מאתנו שהרבי יוליכנו לקראת משיח צדקנו – צריך להיות מונח כן גם עתה.

והמאורע שאירע כו' – אינו אלא לעיני בשר שלנו, ואינו אלא נסיון בלבד (א' הנסיונות דחבלי משיח שצריכים להיות קודם ביאת גואל צדק), שכל ענינו הוא שמעלים ומסתיר על האמת.

(ש"פ תרומה ה'שי"ת, תו"מ ח"א עמ' 16)

מטרתו של נסיון – נס והרמה

ועוד נקודה בזה – שהנסיון הוא ע"י דבר שאין בו מציאות כלל, וכל ענינו אינו אלא לפעול נס והרמה, עי"ז שמראים שלא מתפעלים כלל, שאז, מתגלה האמת שאין בו מציאות כלל, כי אם, לפעול נס והרמה:

. . כל ה"נהר גדול" אשר, כבר ב"חצי הנהר הגיע המים עד צווארו" לא היתה לו מציאות כלל (לא רק ברוחניות, אלא) גם בעוה"ז הגשמי, כי אם, ענין של דמיון בלבד, ולכן, כאשר אברהם הראה שאינו מתפעל מזה) (אלא ממשיך ללכת כדי לקיים את ציווי ה'), ו"תלה אברהם עיניו לשמים" – אזי נתגלה האמת, שאין מציאות של נהר כלל, "יבש הנהר ועמדו ביבשה", ואדרבה – כל מה שנשאר ממנו, אינו אלא הענין דנס והרמה.

ועד"ז בנדו"ד – שאין לנסיון מציאות כלל גם בעוה"ז הגשמי והחומרי, "עולם הקליפות", ולכן, כאשר "תלה" . . עיניו לשמים", אזי נתגלה באופן

גלוי לעין כל שאין כאן כל מציאות כלל, וכל מה שנשאר אינו אלא הענין דנס והרמה.

. . המאורע דהנסיון – אין לו מציאות כלל, כאמור, ומכיון שכן, הרי, הדיבור אודותיו הוא בדבר שאין בו ממש, ובמילא, ללא כל תועלת, ואדרבה – עי"ז שמדבר אודותיו ומחשיבו למציאות, מבלבל את עצמו והיצה"ר כו'. ולאידך, ענין הנס וההרמה – הוא הוא המציאות האמיתית, הכוונה והתכלית דהנסיון".

(ש"פ ויחי ה'תשמ"ז, ספר השיחות ח"א עמ' 652)

להאמין בשלימות שאין שום הבדל בין קודם לעכשיו

צריכים רק שתהי' אמונה בשלימות, שאין שום נפק"מ בין קודם לעכשיו, וצריכים למלאות את השליחות. רואים בעיני בשר, שאלה שעמדו בתנועה זו, הם לא חשבו מה צריך להיות ע"פ טבע היות וידעו שהולכים בשליחותו של נשיא הדור שהוא בעה"ב על הטבע היתה להם הצלחה מרובה.

צריך שתהי' החלטה גמורה שכאשר קשורים עם הרבי, אין לטבע שום דעה כלל, וצריכים להחליט שהרבי יכול ורוצה לתת, וזה נוגע לא רק בהצלחת מילוי שליחותו, אלא גם בהשפעה בגשמיות לעניניו הפרטים, וכפי שדובר קודם שהרבי דואג גם לגשמיות של כאו"א.

(יו"ד שבט תשי"ג, תרגום חפשי משיחות קודש (הוצאה חדשה) ח"ד עמ')

(2-171)

מה עכשיו? ...

להוסיף בעניינים שמקרבים, מזרזים ומביאים את הגאולה

ע"פ האמור לעיל מתחזקת יותר הפליאה והתמיהה, ביחד עם גודל הצער וההבהלה (ועד שמצד גודל הצער אין להאריך בזה ביום השבת) - היתכן שבנ"י נמצאים עדיין בגלות?! ... "עד מתי"?! ...

היתכן שלאחרי כל הסימנים על בוא הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש, עד להמאורע דערב שבת זה שאפילו אוה"ע מכריזים שהגיע הזמן ד"וכתתו חרבותם לאתים" - נמצאים אנו ביום הש"ק זה בחוץ לארץ, במקום להמצא, יחד עם כל בנ"י מכל קצוי תבל, בארצנו הקדושה, בירושלים עיר הקודש ובבית המקדש, מסובים ל"שולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", שעליו ערוכים הלויטן ושור הבר ויין המשומר!

ועוד ועיקר - שעדיין לא נתקבלה ההודעה והציווי ונתינת-כח ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (כפי שקוראים בתורה במנחה) בנוגע לבנין ביהמ"ק השלישי!

ומזה מובן גודל הצורך וההכרח להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהעניינים שמקרבים ומזרזים ומביאים בפועל ממש את הגאולה תיכף ומיד ממש.

(ש"פ משפטים ה'תשנ"ב, ספה"ש ח"ב עמ' 2-371)

היום ההדגשה היא בעיקר לא על הגעגועים, אלא על השמחה

ובמיוחד בנוגע להתפלה על הגאולה האמיתית והשלימה (ובפרט לאחר שכתב "כלו כל הקיציץ", ונשלמו כל עניני העבודה, כדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו) - שנוסף על רגש הכוסף והתשוקה והגעגועים להגאולה (עד עתה), צ"ל עכשיו גם ובעיקר רגש השמחה מזה שהגאולה באה בפועל ממש ברגע זה ממש.

(ש"פ בשלח ה'תשנ"ב, ספה"ש ח"א עמ' 320)

נסיון דור הגאולה

הרבי פעם אמר לאחד ביחידות: "לפני הגאולה האמיתית והשלמה יחזור על עצמו פעם נוספת אותו 'נסיון' שערך אליהו הנביא בהר הכרמל (מלכים א, פי"ח) כאשר כל ישראל נתאספו יחדיו, ואליהו גער בהם: "עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים? אם ה' האלקים לכו אחריו, ואם (ח"ו) הבעל - לכו אחריו.

לאחו מכן נערך ה"מבחן": "ויתנו לנו שנים פרים, ויבחרו להם הפר האחד, וינתחוהו, וישימו על העצים, ואש לא ישימו, ואני אעשה את הפר האחד, ונתתי על העצים, ואש לא אשים. וקראתם בשם אלקיכם, ואני אקרא בשם ה'. והיה האלקים אשר יענה באש הוא האלקים", ולבסוף, למרות כל תחבולות נביאי הבעל, לא ירדה להם האש, ואילו לצד הקדושה ירדה אש מן השמים "ותאכל את העולה, ואת העצים ואת האבנים ואת העפר, ואת המים אשר בתעלה לחכה וירא כל העם, ויפלו על פניהם ויאמרו: ה' הוא האלקים! ה' הוא האלקים!

לקראת הגאולה, אמר הרבי, יחזור על עצמו שוב אותו סיפור - אך בהבדל אחד: האש תרד דוקא לצידם של נביאי הבעל, לצד אלו שטענו כלפי הנביא כי הוא "עוכר ישראל" כמסופר שם, ולא לצד הקדושה...

וזה יהיה ה"מבחן" והנסיון האחרון של בני ישראל, שלמרות זאת הם לא יתבלבלו ולא ילכו ח"ו אחרי "הבעל", אלא יכריזו יחדיו, מתוך אמונה איתנה ובטחון גמור: "ה' הוא האלקים, ה' הוא האלקים..."

(והוא יגאלנו' עמ' 109)

קבלת המלכות ע"י המלך המשיח

- ליקוט קצר וחלקי -

כ"ח ניסן

הרבי מודיע "אני את שלי עשיתי" וכעת זה תלוי בנו

הרבי מודיע כי "אני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא, תעשו אתם את כל שביכולתכם בכדי להביא את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש".

ב' אייר

הרבי מקבל את הפסק דין שהוא משיח

הרב דוד נחשון ור' אבי טאוב מוסרים לרבי ע"י המקוה פסק דין בו חתמו הרבנים שהרבי הוא מלך המשיח, הרבי עיין בזה קלות, אמר ב"פ "ישר כח", והכניס זאת לכיס הפנימי של המעיל (על לוח לבו). בהמשך לזה קיבלו הנ"ל מענה מהרבי: "כל זה נלקח להציון אעה"צ".

ה' אייר

הרבי מעודד ומזרז להמשך הפעילות

ביום שישי עש"ק פרשת תזריע מצורע הכניס הרב דוד נחשון לרבי דו"ח מאסיפת הקמת "מטה משיח" יחד עם חתימות "קבלת המלכות" של כ-250 מחסידי חב"ד שהשתתפו באסיפה, ויחד עם רבנים נוספים שהצטרפו להפס"ד שהרבי הוא מלך המשיח.

הרבי הוציא תשובה ארוכה, מעודדת ומזרזת להמשך הפעילות: ת"ח ות"ח, הזמ"ג, ותהא פעולה נמשכת וכו'...

ו' אייר

**התוועדות ש"פ תזריע מצורע - הכרזת "יחי" הוכרז בפעם הראשונה
בנוכחותו של הרבי, והרבי חייך**

הרב דוד נחשון, שהכניס בערב שבת בקבוק משקה ע"מ לחלקו בהתוועדויות לקבלת המלכות של משיח צדקנו בעולם כולו, עלה והכריז כי לאחר שהיו פסקי דין של רבנים כי הגיע זמן הגאולה, ולאחרונה גם פסקי דין שהרבי עצמו הוא המלך המשיח, אז כולנו מקבלים את מלכותו של הרבי מלך המשיח וקוראים ומכריזים **"יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!"**

הקהל הנדהם ענה בתחילה בהיסוס, בפעם השני' בקול גבוה יותר, ובפעם השלישית בקול גדול. הרבי הקשיב כל העת, ולבסוף ענה למכריז בחיך **"לחיים ולברכה."**

ההתרגשות שהייתה שם באותה שעה לא ניתנת לתיאור. הקהל ניגן "יחי אדוננו" (בניגון של "חיילי אדוננו"), אחרים בירכו "שהחיינו" בשם המלכות, אנשים התחבקו והתנשקו ופשוט לא יכלו להירגע. הורגש באוויר כי הנה הנה הולכת להיות עכשיו ההתגלות.

ז' אייר

**מוצאי שבת קודש תזריע מצורע מעודד לראשונה את שירת "יחי
אדוננו"**

במוצאי שבת ז' אייר כשהרבי יצא לתפילת ערבית ב"זאל הקטן" למעלה, התחיל הקהל בפעם הראשונה בניגון המפורסם היום של "יחי אדוננו". הרבי, ניגש כמנהגו בצעדים מהירים לסטענדר, אבל במקום להסתובב לקיר כמנהגו (שאז נפסקת השירה מיד, והחזן מתחיל "והוא רחום"), הרבי ממקומו ליד הסטענדער החל לעודד בתנועות חזקות את השירה, ובמשך שעה ארוכה הניף את ידיו וגופו לעידוד השירה. גם בצאתו מהתפילה, עודד עוה"פ את השירה הנ"ל.

ז' אייר

יום ראשון - הרבי מעודד להמשיך למרות השמעות המבהילות

ביום ז' אייר יצא הרבי מאוחר לתפילת שחרית, והופצה שמועה שהרבי מקפיד מאד על ששרו "יחי אדוננו", ושכביכול אמר שלא יצא לתפילה עד שלא יפסיקו זאת, ושיש להתרחק מר' דוד נחשון וחבורתו שמתנהגים בצורה בלתי אחראית וכו'.

הי' זה יום ראשון שבו הרבי מחלק דולרים, ובין העוברים הי' העיתונאי ר' שמואל שמואלי מעיתון "ישראל שלנו", ששאל את הרבי אודות השמועה הנ"ל, והרבי ענה לו: "אין לי שום שייכות לשמועות!" "אם הייתי מתעסק בשמועות לא הי' לי זמן לא להתפלל ולא לעשות שום דבר!" "אינני מתעסק עם שמועות לא לכאן ולא לכאן!" המזכיר ניסה לדחוף אותו כשהתחיל לשאול, אך המענה של הרבי הי' ברור.

ט' אייר

הרבי מעודד את הפסק דין השני והחלטת המשפיעים

על שני המעטפות שהכניס ר' דוד נחשון אתמול, ח' אייר, (הראשון הי' עם עוד עשרות חתימות חדשות, והשני הי' עם החלטת המשפיעים שחייבים להמשיך בהחלטות קבלת המלכות), הוציא הרבי תשובה מעודדת: "אזכיר עה"צ ויבשר טוב".

ט"ו אייר

הרבי מעודד שוב את שירת "יחי" ומחלק את ה"דבר מלכות"

ביום שני, ט"ו אייר, לאחר תפלת מנחה הייתה שיחה פתאומית, ואחרי' חלוקת דולרים לצדקה. לקראת סיום החלוקה החלו לשיר "יחי אדוננו", הרבי בדרך לחדרו הק' פנה לעבר הקהל ועודד בחוזקה בידי הקדושות.

באותו יום, לאחר תפילת ערבית, עודד שוב את שירת ה"יחי" בצאתו מהתפילה, ובהמשך הערב חילק הרבי את ה"דבר מלכות", המכיל את שיחותיו הק' בעניני גאולה ומשיח.

ט"ז אייר

מנגדים חדשים (מתוך חב"ד) והרבי: "הפסק בזה למשך זמן"

היו כאלו שכתבו ו"הסבירו" לרבי כי עניינים אלו מרחיקים יהודים ומפריעים להפצת המעיינות. כתבו שאם יהיו שלטי "ווי וואנט משיח נאָו" בתהלוכות ל"ג בעומר, זה יכול לפגוע בפעולות של חב"ד במערכת החינוך. הרבי שלח מענה בט"ז אייר, ש"באם כן", שיסירו את השלטים הללו. אמנם, הללו הרחיקו לכת ופירסמו כביכול בשם הרבי שיש להוריד את כל שלטי המשיח שבתהלוכות (מבלי להזכיר את התנאי ש"באם כן").

ר' שמואל שמואלי שרצה לכתוב בעיתון שלו, "ישראל שלנו", שהרבי הוא משיח וכו', קיבל מענה מהרבי: "כפי התוצאות שבינתיים, על פי הידיעות שהגיעו עד עתה, הכתיבה וההדפסה לאחרונה הקימו מנגדים חדשים להרחקת לימוד החסידות ובהשייך לזה. ויכוח, בפרט בדפוס, ככל ויכוח, הקושיות מתקבלות בנקל והתירוצים לא כל כך. לכאורה לפי המצב דעתה מסתבר יותר הפסק בזה למשך זמן".

החל מהשבוע שלאחרי זה, ש"פ בהר, פסק הרבי לדבר על עניני גאולה ומשיח (כפי שהיה תוכן כל ההתוועדויות שמאז כ"ח ניסן) למשך שלשה שבועות – עד חג השבועות.

י"ג סיון

הרבי מברך את השלוחים שנוסעים ב"שליחות חשאית" לרוסי'

הרב דוד נחשון ור' אבי טאוב מחליטים לנוסע לאוהלים של רבותינו נשיאנו ברוסיה עם פסק הדין שהרבי הוא משיח, ולבקש ולהתחנן מהם

שיפעלו בשמים לזירוז הפועל ממש של הנאמר בפסק הדין. – ע"פ הוראת הרבנים השליחות היא כולה חשאית).

הנ"ל עוברים בחלוקת הדולרים והרבי בירך אותם. בעת שהותם ברוסיה, על השאלה האם להתעכב או לנסוע מיד למז'בוז' – ענה הרבי לנסוע למז'בוז' מיד.

ה' מנחם אב

הרבי מעודד את חסידים שקראו את פסק הדין על קברו של האריז"ל

ביום ה' מנחם-אב, התקבצו "מנין" ועלו לקברו של האריז"ל, שם קראו את פסק הדין על התגלות הרבי שליט"א כמלך המשיח. כשהודיעו על כך לרבי שליט"א מלך המשיח השיב: "ויהי רצון שיפעלו כל זה פעולתם וכו' והזמן גרמא וכו' אזכיר עה"צ".

י"ט מר-חשון ה'תשנ"ב

הסכמות על ספרי הרב וולפא בענין זהות המשיח

הספר הראשון בו הוסבר בהרחבה היסוד לפסק דין הרבנים שהרבי בחזקת משיח, נעשה על ידי הרב שלום דובער הלוי וולפא בספרו "יחי המלך". עוד טרם נכרך הכניס את ספרו לרבי, ובי"ט מר-חשון תשנ"ב השיב הרבי: "נתקבל תשואות חן תשואות חן. מצורף בזה שיוציא לאור שיחליפו במכורך – ותשואות חן מראש. ויהא בהצלחה ולבשורות טובות. אזכיר על הציון להנ"ל". (ויצוין שכאשר רצה הרב וולפא להוציא את ספרו בשנת תשד"מ, התנגד לכך הרבי בחריפות).

ג' כסלו

מענות לנשות ישראל בנושא קבלת המלכות

ביום ראשון, ג' כסלו תשנ"ב בעת חלוקת הדולרים, הגישה קבוצת נשים לרבי קופסה נאה ובתוכה טופסי חתימות. נציגת הקבוצה אמרה: "ברוך השם

יש פעילות נפלאה בכל מכל כל במבצע 'ובקשו את ה' ואת דוד מלכם' – ומצאו, ומתפשט תחת נשי חב"ד, ובכל העולם כולו ולכל השלוחות, אנו מקבלות בזה, נשי ובנות חב"ד את פני משיח צדקנו, כ"ק אדמו"ר שליט"א, ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה תיכף ומיד ממש".

מענה הרבי: "אמן" (הרבי התבונן בקופסה ואמר): "זה בשבילי? בשורות טובות". (ושוב התבונן בקופסה ובחתימות, והוסיף): "בשביל כל הענינים צריך לשלם לצדקה ותהיה הצלחה רבה, וללכת מחיל אל חיל עד שתלכו אל אלקים בציון בגאולה האמיתית והשלימה. ברכה והצלחה, הצלחה רבה".

כסלו תשנ"ב

הרבי שוב מעודד על 'קבלת המלכות'

בחודש כסלו תשנ"ב, השיב הרבי לרב דוד נחשון, על דו"ח מהחמתת אנשים על טופסי 'קבלת המלכות' ועל הרצאה שמסר בנושא "הרבי כמשיח" בערב מיוחד בו נכחו גם אישי ציבור: "ויקויים בהם מי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות וכו'. אזכיר על הציון".

שבט תשנ"ב

הרבי מתיר לפרסם את זהותו של משיח

בחודש שבט כתב אחד מרבני אנ"ש בדרום אפריקה לרבי: "כולם מסכימים במאה אחוז להנ"ל [שהרבי הוא משיח], אלא שמהססים מפני שלא בטוחים אם כך רוצה הרבי שליט"א (בניגוד לעבר, שהרבי שליט"א התבטא ברור כנגד דברים כאלה, מפני שזה מרחיק יהודים מלימוד פנימיות התורה, אבל אומרים שעכשיו יש כמה וכמה סימנים שהמצב השתנה ושהדבר רצוי). ובכן – אעיז לשאול – האם אפשר שעתה רצוי... ובקשו... ואת דוד מלכם?"

הרבי ענה: "תלוי בתנאי המקום בזה. על חב"ד שעל אתר לברר".

לרב חיים גוטניק שכתב שחושש לפעול פעולות להבאת המשיח שמא אינם מתאימות לרצון הרבי, השיב הרבי: "כבר נאמר על-זה: אין לו לדיין אלא מה שענינו רואות".

י"ב אדר ראשון

הרבי מקבל תוף עליו כתוב "יחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד"

בחלוקת דולרים ביום ראשון שלאחר ערב שירה והריקודים שארגנו נשי חב"ד מסרה גברת חוה כהן לרבי תוף עליו היה כתוב "יחי אדוננו מורנו ורבינו המלך המשיח לעולם ועד" ואמרה (באידיש): זה עבור הרבי שליט"א. עם תוף זה רקדו הנשים אתמול בשמחה שפורצת כל הגדרים, בביטחון להתגלות הרבי שליט"א מלך המשיח מיד ממש לגאולה שלימה.

על דבריה השיב הרבי כשחיוך נסוך על פניו הק' (באידיש): "את זה מסתמא תשאירו אצלי". [הרבי הגיש לה דולר נוסף ואמר:] "זה עבור ה'צלצלי תרועה' כפי שזה נקרא בתהלים. שיהיה בשעה טובה".

אדר תשנ"ב

הרבי מעודד שוב ושוב אודות הפירסום שהרבי הוא משיח

החל מכ"ז אדר ראשון היו תשובות רבות לחיוב אודות הפירסום שהרבי הוא משיח, בעיקר ע"י שהרבי הנהן בראשו והביע שביעת רצון מכו"כ פרסומים.

תשרי תשנ"ג

החל משמחת תורה ואילך - יוצא מידי יום לתפלות ומועדד את שירת ה"יחי" ע"י הקהל

החל משמח"ת תשנ"ג הרבי יוצא כמעט מידי יום ביום במשך השנה ומעודד את שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד" ע"י הקהל.

יו"ד שבט

קבלת המלכות בשידור לווייני עולמי

מעודד את קיומו של ה"סאטלייט" העולמי לקבלת מלכותו כמלך המשיח גם מחוץ לאנ"ש, ויוצא לעיני כל מצלמות הטלוויזיה לעודד את שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד".

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

מהרה יגלה אכי"ר

